2017-44-RE

CAUSA 2017-44-RE
(Marques Lopes c/ CASS)

Número de registre 447-2017. Recurs d'empara

Aute del 14 de març del 2018

BOPA núm. 16, del 21 de març del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 d'octubre del 2017, per la representació processal de la Sra. Maria Cristina Marques Lopes, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara, contra la sentència del 23 de juny del 2017 i contra l'aute del 28 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del "*dret fonamental*" d'interdicció de tota arbitrarietat i de seguretat jurídica, reconegut a l'article 3.2 del mateix text, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de les resolucions impugnades i que retrotregui les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència per tal que s'acordi la pràctica de la prova sol·licitada per aquesta part;

Vista la Constitució, especialment els articles 3.2, 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 17 de novembre del 2017;

Escoltat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen.

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La Sra. Maria Cristina Marques Lopes va sol·licitar a la CASS que se li atorgués una pensió d'invalidesa per malaltia.

1.2. La CASS va denegar aquesta sol·licitud, i una vegada esgotada la via administrativa, la representació processal de la Sra. Maria Cristina Marques Lopes va presentar una demanda jurisdiccional davant la Batllia en què demanava la revocació de la decisió de la CASS i el reconeixement del seu grau de menyscabament superior al 60% que havia de derivar en el pagament d'una pensió d'invalidesa, d'acord amb les disposicions dels articles 166 i següents de la Llei de la seguretat social.

1.3. El 5 d'octubre del 2016, la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda i declarava que la resolució de la CASS era ajustada a Dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.4. La representació processal de la Sra. Maria Cristina Marques Lopes va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 23 de juny del 2017, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què desestimava aquest recurs i confirmava la decisió de la primera instància.

1.5. La representació processal de la Sra. Maria Cristina Marques Lopes va interposar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció. Aquest incident de nul·litat d'actuacions va ser desestimat mitjançant un aute del 28 de setembre del 2017, per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

1.6. El 25 d'octubre del 2017, la representació processal de la Sra. Maria Cristina Marques Lopes va interposar un recurs d'empara contra les resolucions esmentades de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del "*dret fonamental*" d'interdicció de tota arbitrarietat i de seguretat jurídica, reconegut a l'article 3.2 del mateix text.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica de la recurrent

- Aquesta part considera que s'han vulnerat els drets fonamentals invocats per tal com la jurisdicció ordinària s'ha basat en un informe mèdic efectuat per la CASS mateixa, sense tenir en compte la prova pericial efectuada per un altre metge que consta en les actuacions i perquè no s'ha acceptat la pràctica d'una nova prova pericial, sol·licitada degudament per aquesta part en segona instància.

- La part recurrent considera que l'informe pericial presenta irregularitats i mancances; en particular, conclou que els certificats mèdics aportats per aquesta part són anteriors a aquest informe i fan referència a patologies que ja s'havien tingut en compte, fet que, segons el parer de la recurrent, no és cert.

- És per aquest motiu que va demanar la realització d'un segon peritatge que va ser denegat en segona instància per tal com la Sala Administrativa el va considerar innecessari. Ara bé, aquesta Sala no es va fonamentar en l'informe litigiós, sinó en l'informe anterior efectuat pel Servei Mèdic de la CASS.

- Aquesta part considera que la Sala Administrativa hagués hagut de fonamentar-se en l'informe pericial encarregat per la Batllia i cas que aquest informe fos insuficient, hagués hagut de donar lloc a la pràctica de la prova pericial demanada per aquesta part en la segona instància. Aquesta prova esdevenia, per tant, importantíssima i imprescindible per a la resolució de la causa i per demostrar que el seu grau de menyscabament era igual o superior al 60%, o com a mínim, al 50% havent-se de tenir en compte, aleshores, factors com l'edat, les facultats físiques i mentals, les aptituds i la formació professional per atorgar-li la pensió d'invalidesa.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de les resolucions impugnades i que retrotregui les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència per tal que s'acordi la pràctica de la prova sol·licitada per aquesta part.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- En la seva sentència, la Sala Administrativa va analitzar els peritatges mèdic i psiquiàtric de la recurrent, així com l'aplicació dels barems i de les regles per tal de calcular la minva de la recurrent i va concloure que aquesta tenia una minva d'un 45,8% i que, per tant, no presentava el percentatge de minva d'un 60%, exigit per la legislació per tal d'atorgar-li una pensió d'invalidesa.

- La Sala Administrativa afegia que, per tal com el grau de minva tampoc era igual o superior al 50%, d'acord amb l'article 11 del Reglament regulador de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social, no es podien tenir en compte altres factors com el de l'edat, les facultats físiques i mentals, etc.

- En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, la Sala Administrativa considera que la recurrent reitera els mateixos arguments exposats en la primera instància i en apel·lació, els quals van ser examinats i rebutjats i que, per tant, no s'ha vulnerat cap dels drets invocats.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal, després d'exposar les condicions i les finalitats dels recurs d'empara, considera que les resolucions objecte de recurs no són ni il·lògiques, ni arbitràries, ben al contrari, contenen una motivació extensa i fonamentada en la valoració de la prova practicada.

-Per tant, el Ministeri Fiscal conclou que, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest recurs d'empara ha de ser inadmès a tràmit per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Aquest recurs d'empara impugna les resolucions citades de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia pel fet que haurien vulnerat els drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10.1 de la Constitució, així com la seguretat jurídica i la prohibició de l'arbitrarietat, reconegudes a l'article 3.2 de la Constitució.

3.2. Aquest Tribunal Constitucional constata que la invocació d'aquestes disposicions té únicament per objecte impugnar el fet que la Sala Administrativa va desestimar la pràctica d'un informe pericial mèdic diferent d'aquell que va ser efectuat pel Servei Mèdic de la CASS, per tal que la seva minva fos valorada de nou i, per tant, obtenir una valoració favorable a la pensió d'invalidesa sol·licitada.

3.3. Altrament dit, aquest Tribunal constata que allò que està en joc en el marc d'aquest recurs d'empara és ni més ni menys la manera en què la Sala Administrativa va desestimar la pràctica d'un altre informe pericial mèdic.

3.4. Ara bé, d'acord amb la seva jurisprudència constant, aquest Tribunal ha declarat que no és jutge de la prova. És la jurisdicció ordinària aquella que posseeix aquesta competència i que té com a funció tant la valoració de les proves, com la potestat d'acceptar o de denegar la pràctica de proves noves. Dit això, si bé correspon als tribunals ordinaris apreciar les proves pertinents que mereixen ser practicades, correspon al Tribunal Constitucional verificar que, a la vista de la naturalesa de la prova demanada per un recurrent, la denegació de la seva admissió no hagi situat a aquest recurrent en indefensió (veg. el punt 3.2 de l'aute del 12 de juny del 2017, recaigut en la causa 2017-17-RE).

3.5. En aquesta causa, la manera en què la Sala Administrativa va examinar els fets del litigi, les accions i les valoracions de la CASS per a la determinació del grau d'invalidesa de la recurrent no comporten *prima facie* cap anomalia que permeti a aquest Tribunal efectuar un examen en el fons de l'assumpte.

3.6. Sobre la base d'aquestes consideracions, el Tribunal Constitucional declara la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2017-44-RE presentat per la representació processal de la Sra. Maria Cristina Marques Lopes contra la sentència del 23 de juny del 2017 i contra l'aute del 28 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de març del 2018.

Isidre Molas Batllori
President

Dominique Rousseau
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat